

Ioannis|| Climaci Ab-||batis Montis|| Synai,|| Scala Paradisi

Johannes <Climacus>

Coloniae, 1583

VD16 J 520

Miraculum, quod pueris Apamiensibus contigit, qui ioco verba sanctæ consecrationis protulerunt. Capvt. CXCVI.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55433](#)

dedit nobis, & ait: Quando sepelietis me, chartā istā mihi in manibus date, nullo penitus sciente. Tunc dixit illis Episcopū somnium, quod nocte illa videat, sumensque illos cum clericis, ac primarijs ciuitatis accessit ad Philosophi tumulum. Quo aperto, inuenierunt iacentem Philosophum, chirographumque manu Episcopi conscriptum suis manibus tenentem. Accipientes autem chirographum ex illius manibus, aperuerunt, inuenientq; in eo nouiter manu Philosophi subscriptū ita: Ego Euagrius Philosophus tibi sancti monitino Synesio Episcopo salutem. Accepi debitum in his literis manu tua conscriptum, satisfactumque mihi est, & nullum cont. a te habeo ius propter autū, quod dedi tibi, & per te Christo Deo, & Saluatori nostro. Qui vero conuenerant, hoc viventes obstuپerunt, & per multas horas clamauerunt Kyrieleion glorificantes Deum, qui facit mirabilia, talesq; ac tantam promissionū suarū evidentia dat seruis suis. Asserebat autē & hoc idem Dominus Leontius, cautionem illam manu Philosophi subscriptam seruari usque hodie, atque in sacario sanctae Cyrenensis Ecclesiæ custodiri, & quicunque sacarij custos ingrederetur, hanc illi cum cæteris vasis sacris assignari custodiendā cum omni diligentia, atque eum deinceps successō, suo integrā illā, in uolatā reconsignare. Miraculum, quod pueris Apamienisbus contigit, qui ioco verba sanctæ consecrationis protulerunt.

C A P V T. C X C V I.

Narravit nobis Gregorius Africanus prouinciae Praefectus, fidelis vir, & monachorū, ac pauperum amator, bonisq; omnibus semper congaudens. In prouincia, inquit, mea,

(erae)

(erat autem Apamiensis secundæ Syrorum p̄f: uincia, ex oppido, quod dicitur Thorax) ageret ab urbe quasi quadraginta milliarb. distans, qui Gonagus dicitur. In hoc, siue in eius finibus pueri pascebant pecora. Et ut solet pueris contingere, puerili consuetudine voluerunt ludere. Cumque luderent, dixerunt ad inuicem: venite celebremus ¹ Missam, & offeramus ² sacrificium, & communiciemus, sicuti semper in sancta Ecclesia Presbyter facit. Quod cum placuisse omnibus, constituant, ex eis unum in ordine Presbyteri, duosq; alios pueros in ministrorum officio, veniuntque ad saxum quoddam (erant enim in planicie) ac su pra saxum in morem altaris apponunt panem, & vas testeum cum vino. Assistuntque, unus quidem coram altari, qui fungebatur officio Presbyteri, medius, duo vero alij hinc, atq; hinc veluti ministri. Et ille quidem sanctæ oblationis verba dicebat, illi vero fasciolis, quæ ferebantur, pro flabellis utentes, auram faciebant. Qui vero Presbyteri fungebatur officio, ideo sanctæ oblationis verba sciebat, quia consuetudo fuit in Ecclesia ut pueri in missis ante sacrarium assisterent, primi cum clericis communicarent ³ sanctis Christi Dei nostri venerandisque mysterijs. Quoniam vero quibusdam in locis alta voce consueuerunt Presbyteri sancti ⁴ sacrificij orationes pronunciare, pueri, ut propius astantes, saepius eas audiendo didicerant. Cum igitur omnia secundum ecclesiasticam consuetudinem fecissent, priusquam pane frangerent, ac communicarent, ignis coelitus de lapsus, quæ præposita erant, consumpsit omnia, saxumq; totum combussit, ita ut nihil omnino neque faxi, neque eorum, quæ fuerant superposita, relinqueretur. Hoc repente ⁵ factum cum pueri vidil-

vixit
folia

Vidissent, in terram omnes præ timore corruerūt,
ac diutius semiuiui permanserunt, neque erum-
pere vocem, neque de terra surgere valentes. Cū
verò non redirent domum hora, qua consue-
rānt reuerti, sed pauidi in paumento iacerent,
exierunt parentes eorum, ut viderent, cuius rei
gratia consueto legitimo tempore non reuerit-
sēnt. Egressi autem pueros omnes humi iacentes
intuenerunt, neque agnoscentes aliquos, neque lo-
qui se alloquentibus valentes. Parentes itaq; semi-
uiuos eos aspicientes, ynuisque filium suū assu-
mentes, domum retulerunt, videntesque pueros
in huiusmodi excessu diutius durantes, mihi aban-
tur nimium, causam stuporis eorum omnino ig-
norantes, nec discernere valentes, sæpiusque illos
per totum diem interrogantes, responsum nullū
accipere ab eis potuerunt, & quæ illis acciderant,
scire omnino nequiuierunt, donec dies illa, & nox
tota præteriit. Tunc enim & pueri paulatim in se
ipsos reuersi, cuncta illis retulerunt quæ gesta fu-
erant; & quæ illis contigerant. Assumentes verò
parentes suos, & omnes loci ipsius habitatores e-
gressi sunt, & locum eis ostenderunt, in quo mi-
rabiliter ista contigerat, vestigia quædam elapsi
ignis indicantes. Audientes verò, quæ facta fue-
rant, & ipsis indicijs rerum admoniti, in ciuitatē
cucurrerunt, cunctaq; Episcopo ciuitatis nunci-
auerunt. Qui perculsus magnitudine, & nouitā-
te miraculi, cum omni clero festinus accurrit. Vi-
densque pueros, & rursus ab eis, quæ euenerat au-
diens, & cœlestis ignis vestigia intuens, pueros
quidem omnes continuò in monasterium immi-
sit, locū verò monasterium fecit latissimū, supra
locū autē ignis Ecclesiam construxit, & sanctū ere-
xit altare. Dicebat autē ipse Domin⁹ Gregorius fi-

delissimus vir, vnū se istorum puerorū aspexisse,
elusq; monasterij, vbi miraculū acciderat, mona-
chū ipsum cognouisse. Et istud quidem magnum
re vera, ac diuinum, stupendumq; miraculū Gre-
gorius venerabilis nobis ætate nostra contigisse
narravit.

- 1 Ecce Missæ r̄sum antiquissimū, & non nouū insitum.
- 2 Ecce eam appellari sacrificium.
- 3 Vide sacram Eucharistiā appellari sancta Christi Dei
nostrī, venerandaq; mysteria.
- 4 Nota denuo sancti sacrificij orationes.

5 Ne putas tantū miraculū idcirco Deū ostendisse, quod
ille puer verè confecisset Eucharistie sacramentum,
cūm ordo deesset; sed ob reuerentia similitudinis salē
repræsentati mysterij totū id actum fuisse exstimes.

Relatio Rufini de sancto Athanasio, & alijs pueris
fodalibus.

C A P V T. C X C V I I .

V F I N V S autem, qui ecclesiasticam con-
Rscripsit historiam, simile quiddam prior
ætate gestū à pueris ludentibus narrat. Ait
enim, cūm puerilia conscriberet Athanasi san-
ctissimi, magni propugnatoris, ac præconis veri-
tatis, magnæque Alexandrinæ ciuitatis Episcopi,
& orbis totius doctoris inclyti, quomodo scilicet
ipsius promotio ad Episcopatum ex præscientia
diuina initium sumpsisset: Consequens autem
mihi videtur esse, pauca de viri antiquitate repe-
tere, & qualis à pueno fuerit vitæ, qualisq; insti-
tuti, meminisse, quemadmodum ab his, qui cum
illo familiarissimè vixerūt, accepimus. Eo igitur
tempore, quo Alexander sanctissimus Alexan-
drinæ Ecclesiæ præterat, cūm die quadam ex emi-
nentiore loco mare intueretur, aspexit pueros in
littore ludentes, vt consuetudo pueris est, Episco-
pumq;

Vidissent, in terram omnes præ timore corruerūt,
ac diutius semiuiui permanserunt, neque erum-
pere vocem, neque de terra surgere valentes. Cū
verò non redirent domum hora, qua consue-
rānt reuerti, sed pauidi in paumento iacerent,
exierunt parentes eorum, vt viderent, cuius rei
gratia consueto legitimo tempore non reue-
runt. Egressi autem pueros omnes humi iacentes
intuenerunt, neque agnoscentes aliquos, neque lo-
qui se alloquentibus valentes. Parentes itaq; semi-
uiuos eos aspicientes, ynuisque filium suū assu-
mentes, domum retulerunt, videntesque pueros
in huiusmodi excessu diutius durantes, mi- aban-
tur nimium, causam stuporis eorum omnino ig-
norantes, nec discernere valentes, saepiusque illos
per totum diem interrogantes, responsum nullū
accipere ab eis potuerunt, & quæ illis acciderant,
scire omnino nequiuierunt, donec dies illa, & nox
tota præterijt. Tunc enim & pueri paulatim in se
ipsos reuersi, cuncta illis retulerunt quæ gesta fu-
erant; & quæ illis contigerant. Assumentes verò
parentes suos, & omnes loci ipsius habitatores e-
gressi sunt, & locum eis ostenderunt, in quo mi-
rabiliter ista contigerat, vestigia quædam elapsi
ignis indicantes. Audientes verò, quæ facta fue-
rant, & ipsis indicijs rerum admoniti, in ciuitatē
cucurrerunt, cunctaq; Episcopo ciuitatis nunci-
auerunt. Qui perculsus magnitudine, & nouitā-
te miraculi, cum omni clero festinus accurrit. Vi-
densque pueros, & rursus ab eis, quæ euenerat au-
diens, & cœlestis ignis vestigia intuens, pueros
quidem omnes continuò in monasterium immi-
sit, locū verò monasterium fecit latissimū, supra
locū autē ignis Ecclesiam construxit, & sanctū ere-
xit altare. Dicebat autē ipse Domin⁹ Gregorius fi-